

Nr 179.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bestridande av kostnaderna för vissa reparationsarbeten å Oscar-Fredriksborgs fort; given Stockholms slott den 23 februari 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande t. f. departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Karl Levinson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 23 februari 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför t. f. chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Levinson.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 15 februari 1934 har *marinförvaltningen* gjort framställning om anvisande av medel för vissa reparationsarbeten å Oscar-Fredriksborgs fort inom Vaxholms fästning och därvid anført i huvudsak följande.

Med anledning av att för kort tid sedan omfattande ras förekommit å ytterväggen till Oscar-Fredriksborgs forts nedre verk hade kommandanten i Vaxholms fästning i skrivelse till marinförvaltningen den 7 februari 1934 hemställt om vidtagande av förstärkningsåtgärder och därvid framhållit, att en närmare undersökning visat, att murbeklädningen på de inre borggårdarna av övre och nedre verken inom fortet befunde sig i ett ytterst dåligt skick. Kraftig vittring försigginge på ytan och röta hade i stor utsträckning uppstått i väggarna bakom sandstensbeklädningen till följd av vatten, som på grund av läckage i de jordklädda täckningarna trängt in i täckningar och väggar. Vid frost hade väggarna genom isbildning skjutits ut och på ett flertal ställen redan rasat ned. På andra håll företedde väggarna kraftiga utbuktningar, varför man hade anledning att misstänka, att nya ras snart komme att inträffa.

Enligt 1925 års försvarsreform stode Oscar-Fredriksborgsfortet så att säga i reserv, varför detsamma i underhållshänseende måste stå tillbaka för de yttre befästningarna. Under fredstid användes fortet likväl för övningar samt till verkstäder och i stor utsträckning såsom förrådslokaler.

De senaste rasen hade på flera håll skett i omedelbar anslutning till förefintliga ingångar till förrådslokaler, som vore i ständigt bruk, och endast genom en ovanlig tur hade allvarliga olyckor undvikits. Vid ett tillfälle hade stenar till stort antal fallit ned endast ett par decimeter från en traktor, vid vilken personal kort tid dessförinnan varit sysselsatt. Enär vidare ras vore att befara, kunde det ifrågasättas, huruvida icke vissa områden borde avstängas för trafik. En dylik åtgärd skulle emellertid förhindra den ständigt pågående förrådstjänsten. Tills vidare hade de sämsta ställena av murarna förstärkts genom plank, men i längden bleve en dylik åtgärd ineffektiv.

För egen del finge marinförvaltningen anföra. De för budgetåret 1933/1934 till kommandantens förfogande stående medlen av ordinarie reservationsanslaget till befästningar, kustartilleriets kaserner m. m. vore behöfliga för fullföljande av andra nödvändiga reparationer och åtgärder inom fästningen och medgäve därför icke utförande av de ifrågasatta reparationsarbetena, vilka enligt en av fortifikationsbefälhavaren i Vaxholms fästning uppgjord plan beräknades draga en kostnad av 20,000 kronor.

Ej heller den del av nyssnämnda anslag, som stode till marinförvaltningens förfogande, kunde användas för arbetena i fråga, då densamma till största delen redan vore disponerad och i övrigt vore helt behöflig för andra ändamål. Några andra medel, som kunde disponeras för de avsedda reparationsarbetena, stode icke till marinförvaltningens förfogande. Som emellertid dessa arbeten med hänsyn till föreliggande riskmoment vore oundgängligen nödvändiga, hemställde ämbetsverket, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att kostnaderna för desamma finge bestridas av anslaget till oförutsedda utgifter.

Statskontoret har i utlåtande den 21 februari 1934 anført, att ämbetsverket med hänsyn till de i ärendet upplysta förhållandena funne sig kunna tillstyrka, att framställning gjordes hos riksdagen om medgivande, att av anslaget till oförutsedda utgifter högst 20,000 kronor finge tagas i anspråk för bestridande av kostnaderna för ifrågavarande reparationsarbeten.

I likhet med marinförvaltningen finner jag det erforderligt, att ifrågavarande reparationsarbeten snarast komma till utförande. Enligt den verk-

ställda beräkningen, mot vilken jag ej har något att erinra, uppgå kostnaderna för ändamålet till 20,000 kronor. I betraktande av beloppets storlek och utgiftens oförutsedda natur synes det icke böra ifrågasättas, att utgiften skall bestridas av ordinarie anslaget till befästningar, kustartilleriets kaserner m. m. Enär sjöförsvarets anslag till extra utgifter icke lämnar tillgång till omförmälda kostnaders bestridande och ej heller något annat anslag under fjärde huvudtiteln kan disponeras för berörda ändamål, torde riksdagens medgivande böra utverkas, att för bekostande av ifrågavarande reparationsarbeten ett belopp av högst 20,000 kronor må tagas i anspråk från det i riksstaten för innevarande budgetår uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att för bestridande av kostnaderna för vissa reparationsarbeten å Oscar-Fredriksborgs fort ett belopp av högst 20,000 kronor må tagas i anspråk av det i riksstaten för budgetåret 1933/1934 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Broberg.
